

توصیه‌های سیاستی برای مهار تورم و اجتناب از رکود در اقتصاد جهان

معاونت بررسی‌های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

مطابق آخرین پیش‌بینی‌های صندوق بین‌المللی پول در اکتبر ۲۰۲۳، رشد اقتصادی جهان در سال جاری تا **۲.۸ درصد** کاهش خواهد یافت اما طبق پیش‌بینی‌ها، این رشد در سال ۲۰۲۴ به **۳ درصد** خواهد رسید.

تورم جهانی نیز، اگرچه کندتر از آنچه در ابتدا پیش‌بینی می‌شد، کاهش می‌یابد، از ۸.۷ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۷ درصد در سال جاری و ۴.۹ درصد در سال ۲۰۲۴ خواهد رسید.

در حالی که بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه در بسیاری از موارد در حال پیشروی هستند و نرخ رشد اقتصادی آنها از ۲.۸ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۴.۵ درصد در سال ۲۰۲۳ می‌رسد؛ اقتصادهای پیشرفته، به ویژه منطقه یورو و بریتانیا، انتظار می‌رود به ترتیب رشد ۰.۷ درصدی و منفی ۰.۴ درصد را در سال جاری تجربه کنند، پیش از آنکه به رشد ۱.۸ درصد و ۲ درصد در سال ۲۰۲۴ برسند.

نکته قابل توجه در این خصوص، شکنندگی شرایط حال حاضر جهان با توجه به بی‌ثباتی اخیر بانکی است.

مقدمه

با توجه به شرایط کنونی، تورم بسیار چسبنده‌تر از آن چیزی است که حتی چند ماه پیش، پیش‌بینی می‌شد. درحالی که تورم جهانی کاهش یافته، که عمدتاً ناشی از روند معکوس افزایش قیمت انرژی و مواد غذایی بوده، تورم هسته، بدون احتساب این موارد، همچنان در بسیاری از کشورها به اوج خود هم نزدیک نشده است.

برخلاف پیش‌بینی ژانویه سال ۲۰۲۳، انتظار می‌رود طی سال جاری تورم هسته جهانی تا ۵.۱ درصد کاهش یابد که ۰.۶ واحد درصد بالاتر از پیش‌بینی صورت گرفته در ابتدای سال است.

فعالیت‌های اخیر صورت گرفته در جهان نشانه‌هایی از تاب‌آوری را نمایش می‌دهند، زیرا بازارهای کار از نظر تاریخی در اکثر اقتصادهای پیشرفته منقبض هستند که با توجه به این چرخه انقباض، انتظار می‌رود تولید و اشتغال کاهش یابد. درمقابل، برآوردهای تولید و تورم نیز در ماه‌های اخیر به سمت بالا مورد بازنگری قرار گرفته‌اند که نشان‌دهنده تقاضای بیش از حد انتظار بوده، که ممکن است به تشدید بیشتر سیاست‌های پولی نیاز داشته باشد.

علائم مبهم در اوایل سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهند که اقتصاد جهان ممکن است با کاهش تورم و رشد ثابت، فرود نرمی را تجربه کند. اما این نشانه‌ها به دلیل تورم و آشفتگی اخیر در بخش مالی کاهش یافته‌اند. علی‌رغم افزایش نرخ سود سیاستی توسط بانک‌های مرکزی و کاهش قیمت غذا و انرژی، تورم کاهش یافته، اما فشار قیمتی پایه همچنان ماندگار و بازار کار در برخی اقتصادها منقبض شده است. اثرات جانبی از افزایش سریع نرخ‌های سیاستی، به صورت آشکار در بانکداری و حسابرسی حکایت دارند و نگرانی‌های مربوط به سرایت مشکلات موجود به بخش مالی، از جمله در مؤسسات مالی غیربانکی، گسترده شده است. در این راستا، سیاست‌گذاران، اقدامات کارآمدی را برای استحکام سیستم بانکی انجام داده‌اند.

همزمان با این موضوع، نیروهای اصلی که اقتصاد جهان را در سال ۲۰۲۲ شکل دادند به نظر می‌رسد در این سال هم با شدت‌های متفاوت به تاثیر خود بر اقتصاد جهان ادامه دهند. سطوح بالای بدهی، توانایی سیاست‌گذاران مالی را برای پاسخ به چالش‌های جدید محدود می‌کند. قیمت‌های مواد اولیه که پس از تهاجم روسیه به اوکراین به شدت افزایش یافت، بهبود یافته‌اند، اما جنگ همچنان ادامه دارد و تنش‌های جهانی بالا هستند. سویه‌های جدید کووید-۱۹ سال گذشته مجدداً شیوع یافتند، اما اقتصادهایی که به شدت تحت تأثیر قرار گرفتند، به‌ویژه چین، بهبود یافته و باعث کاهش اختلالات زنجیره تأمین شده‌اند. با وجود اینکه با کاهش قیمت غذا و انرژی و بهبود عملکرد زنجیره تأمین، انگیزه‌ها افزایش یافته و ریسک‌ها نزولی شده ولی ابهام در خصوص اختلالات بخش مالی افزایش یافته است.

پیش‌بینی اولیه، با فرض کنترل تنش‌های اخیر در بخش مالی، این است که رشد اقتصادی از ۳.۴ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۲.۸ درصد در سال ۲۰۲۳ کاهش یابد و سپس به آرامی افزایش یابد و در پنج سال آینده با نرخ ۳ درصد ثابت بماند. این پیش‌بینی به طور متوسط، پایین‌ترین پیش‌بینی طی دهه‌های گذشته است. رشد اقتصادی در کشورهای پیشرفته، از ۲.۷ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۱.۳ درصد در سال ۲۰۲۳، با کاهش بیشتری روبه‌رو خواهد بود. در یک سناریو قابل تصور دیگر انتظار می‌رود با تنش بیشتر در بخش مالی، رشد جهانی در سال ۲۰۲۳ به حدود ۲.۵ درصد کاهش یابد - کمترین نرخ رشد از زمان بحران جهانی سال ۲۰۰۱، به جز بحران همه‌گیری کووید-۱۹ در سال ۲۰۲۰ و بحران مالی جهانی در سال ۲۰۰۹ - و رشد کشورهای پیشرفته نیز به زیر ۱ درصد افت کند. چشم‌انداز ضعیف، نتیجه سیاست‌های انقباضی پولی برای کاهش تورم، واکنش به وضعیت ناپایدار اخیر در شرایط مالی، جنگ در اوکراین و تقسیمات جهانی اقتصادی است.

قیمت‌های کالاها و خدمات در سراسر جهان می‌تواند به دلیل کاهش قیمت مواد اولیه در سال ۲۰۲۳، کاهش یابد و نرخ تورم به طور کلی از ۸.۷ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۷ درصد در سال ۲۰۲۳ کاهش یابد، اما نرخ تورم هسته به طور آهسته‌تری کاهش خواهد یافت. در بیشتر موارد، به نظر می‌رسد بازگشت به نرخ تورم هدف تا قبل از سال ۲۰۲۵ اتفاق نخواهد افتاد. هنگامی که نرخ تورم به هدف بازگردد، به احتمال زیاد تعمیق عوامل ساختاری باعث کاهش نرخ بهره به سمت سطوح قبل از شیوع کووید-۱۹ خواهد شد.

ریسک‌هایی که در این روند وجود دارد، به طور قابل توجهی بیشتر منفی هستند و احتمال یک فروپاشی سریع و شدید را افزایش می‌دهند. استرس در بخش مالی می‌تواند تشدید و واگرایی نیز باعث ضعف اقتصاد واقعی از طریق تحلیل شدید در شرایط تأمین مالی و مجبور شدن بانک‌های مرکزی به بازنگری در مسیر سیاست‌های خود شوند. بدهی‌ها ممکن است در شرایط هزینه اسقراض بالاتر و رشد کمتر، منتشر شده و سیستمی‌تر شوند. جنگ در اوکراین نیز ممکن است تشدید و منجر به افزایش قیمت غذا و در نهایت باعث افزایش نرخ تورم شود. نرخ تورم هسته نیز ممکن است پایدارتر از پیش‌بینی انجام شده باشد که در این شرایط نیاز به تدابیر ویژه‌ای خواهد داشت.

در حال حاضر، اقتصاد جهانی در موقعیتی بسیار نامعلوم قرار دارد و اثرات تجمعی اتفاقات سه سال گذشته از ضربه‌های نامطلوب، به‌ویژه ویروس کووید-۱۹ و تجاوز روسیه به اوکراین، به اشکال غیرمنتظره‌ای در حال ظهور است. تحریک تقاضا، اختلالات دائمی در عرضه و افزایش نوسانات قیمت مواد اولیه در سال گذشته، تورم را در بسیاری از اقتصادها به بالاترین سطح، طی چند دهه گذشته رسانده، به طوری که بانک‌های مرکزی را مجبور به اعمال سیاست‌های سختگیرانه با هدف بازگرداندن تورم به سوی هدف‌های قبلی و ثابت نگه‌داشتن انتظارات تورمی کرده است.

با وجود اینکه افزایش سریع نرخ بهره و کاهش فعالیت‌های اقتصادی به منظور کاهش تورم توسط بانک‌های مرکزی پیش‌بینی شده بود، این تحولات، همراه با نواقص در نظارت و بروز ریسک‌های خاص بانکی، باعث تنش در بخش‌هایی از سیستم مالی شد و نگرانی را درباره پایداری مالی افزایش داد. با این حال، به دلیل موقعیت نسبتاً قوی بانک‌ها در حوزه نقدینگی و سرمایه‌ای، آن‌ها قادر به جذب اثرات سیاست‌های پولی و تطبیق بهتر با آنها هستند. با این وجود، برخی از مؤسسات مالی به دلیل وابستگی به مدل کسب و کاری که بسیار به نرخ بهره پایین طی سال‌های گذشته متکی بود، به شدت تحت فشار قرار گرفتند، زیرا نشان دادند که یا آمادگی لازم برای سازگاری با تغییرات سریع نرخ بهره را ندارند و یا قادر به تطبیق با آن نیستند.

شکست ناگهانی دو بانک منطقه‌ای ویژه در ایالات متحده در میانه ماه مارس ۲۰۲۳ و بحران اعتماد به بانک جهانی، باعث اختلال در بازارهای مالی شده است. این اتفاق باعث شده که سپرده‌گذاران و سرمایه‌گذاران ارزش‌داری‌های خود را دوباره ارزیابی کنند و از مؤسسات و سرمایه‌گذاری‌هایی که به عنوان آسیب‌پذیر معرفی می‌شوند، دوری کنند. از دست دادن اعتماد، منجر به ایجاد رانت، پایین‌تر آمدن شاخص‌های عمده بازارهای مالی در سراسر جهان نسبت به سطح قبلی خود و تحت فشار قرار گرفتن سهام بانک‌ها شده است. با وجود اقدامات قوی و تلاش‌های سیاستی برای حمایت از بخش بانکداری و تضمین بازارها، برخی از سپرده‌گذاران و سرمایه‌گذاران بسیار حساس به هر خبر و اطلاعاتی شده‌اند، زیرا به دنبال تشخیص میزان آسیب‌پذیری در بانک‌ها و مؤسسات مالی غیربانکی و پیامدهای آنها برای اقتصاد در کوتاه‌مدت هستند. با وجود ادامه شرایط انقباضی مالی، انتظار می‌رود که تسهیلات و فعالیت‌های مالی کاهش خواهد یافت.

قبل از بروز اختلالات اخیر در بخش مالی، فعالیت اقتصادی جهان در اوایل سال ۲۰۲۳، نشانگر بهبود و استحکام بود. اما در سال گذشته، تجاوز روسیه به اوکراین و ادامه آن، باعث شوک‌های شدیدی در قیمت کالاها و انرژی و بروز اختلالات تجاری شد. شیوع نسل‌های جدیدتری از ویروس کووید-۱۹ نیز، به خصوص در اقتصادهایی با سطح ایمنی پایین‌تر و در کشورهایی که قرنطینه‌های سختی داشتند، مانند چین، تاثیر گذاشت. با این حال، در نیمه دوم سال ۲۰۲۲، فعالیت در بسیاری از اقتصادها بهبود یافت. در اقتصادهای پیشرفته، به خصوص در آمریکا، بازار کار بسیار قوی بود و نرخ بیکاری به سطحی بسیار پایین رسید.

با افزایش اخیر نوسانات در بازارهای مالی و تعداد زیادی از متغیرها و نشانگرها، ابهام در مورد چشم‌انداز اقتصاد جهانی به شدت افزایش یافته است. اگر بخش مالی همچنان با تنش مواجه باشد، ابهامات در سطح بالایی باقی خواهند ماند و تعادل ریسک‌ها به شدت به سمت پایین منتقل می‌شود. عوامل اصلی که در سال ۲۰۲۲ بر جهان تاثیر گذاشتند، شامل تنش‌های پولی بانک‌های مرکزی برای کاهش تورم، بافرهای مالی محدود برای جذب ضربات در سطح بالایی از بدهی، افزایش قیمت مواد اولیه و گسست جغرافیایی اقتصادی با جنگ روسیه در اوکراین و بازگشایی اقتصادی چین بودند که به نظر می‌رسد در سال ۲۰۲۳ نیز ادامه خواهند داشت. اما این عوامل در حال حاضر با مخاطرات جدید پایداری مالی تداخل دارند. سیاست‌گذاران ممکن است با تعارضات سخت در برابر کاهش تورم و حفظ رشد و در عین حال حفظ پایداری مالی مواجه شوند.

با وجود ریسک در بخش مالی، نرخ تورم با سرعت بیشتری کاهش یافته، اما همچنان در سطح بالایی قرار دارد

از اواسط سال ۲۰۲۲، نرخ تورم جهانی، با سرعت بیشتری کاهش یافته است. این کاهش ناشی از افت قیمت کالاهای سوختی و انرژی، به ویژه در آمریکا، منطقه یورو و آمریکای لاتین است. برای کاهش تقاضا و کاهش نرخ تورم هسته، بیشتر بانک‌های مرکزی در سراسر جهان از سال ۲۰۲۱ به بعد، نرخ بهره را به صورت هماهنگ افزایش داده‌اند. شایان ذکر است که این افزایش، بیشتر از دوره انقباض پولی جهانی قبل از بحران مالی جهانی بوده است. این سیاست پولی محدودکننده، باعث کاهش ساخت و ساز خانه‌های جدید در بسیاری از کشورها شده است. همچنین، نرخ تورم بدون در نظر گرفتن قیمت‌های نوسان‌پذیر غذا و انرژی، در بیشتر اقتصادهای اصلی (اگرچه نه در همه)، از اواسط سال ۲۰۲۲ کاهش یافته، اما کاهش آن نسبت به نرخ تورم جهانی کندتر بوده است.

با این حال، نرخ تورم کلی و هسته، همچنان در سطح تقریباً دو برابر قبل از سال ۲۰۲۱ باقی مانده و در اکثر کشورهایی که سیاست تورم‌کنترلی را دنبال می‌کنند، بسیار بالا و به دور از اهداف آنها قرار دارد. علاوه بر این، تفاوت‌ها در بین اقتصادها نشان‌دهنده مواجهه متفاوت آن‌ها با شوک‌های اساسی است. به عنوان مثال، نرخ تورم در منطقه یورو به ۷ درصد نزدیک شده و در بعضی از کشورهای عضو آن نیز بیش از ۱۵ درصد است. همچنین، در بریتانیا، این نرخ بیش از ۱۰ درصد بوده که باعث منقبض شدن بودجه خانوارها شده است.

اثرات شوک‌های قیمتی و وضعیت نامناسب بازار کار منعکس‌کننده فشارهای قیمتی پایدارتر و تورم چسبنده‌تر است. منقبض بودن بازار تا حدی نشان‌دهنده کاهش عرضه نیروی کار پس از پایان همه‌گیری ویروس کرونا و بخصوص تقلیل تعداد کارکنان سالخورده در بازار کار است. نسبت شغل‌های خالی به تعداد بیکاران در آمریکا و منطقه یورو در پایان سال ۲۰۲۲ در سطح بی‌سابقه‌ای طی دهه‌های اخیر قرار داشت. در عین حال، تاکنون فشارهای هزینه ناشی از دستمزدها با وجود منقبض بودن بازارهای کار، بدون هیچ نشانه‌ای از پویایی دستمزد-قیمت، که در آن دستمزدها و قیمت‌ها به صورت پی در پی برای یک دوره پایدار سرعت می‌گیرند، مهار شده است. در واقع، رشد دستمزد واقعی در اقتصادهای پیشرفته، برخلاف آنچه در بیشتر دوره‌های تاریخی قبلی حاکم بود، کمتر از پایان سال ۲۰۲۱ بوده است.

بر اساس گزارش صندوق بین‌المللی پول، انتظارات تورمی همچنان ثابت باقی مانده و پیش‌بینی‌کنندگان، نرخ تورم را در نزدیکی سطح قبل از شیوع ویروس کرونا حفظ کرده‌اند. بانک‌های مرکزی نیز بر لزوم اتخاذ سیاست پولی محدود، برای مقابله با تورم چسبنده تأکید کرده و نشان داده‌اند که نرخ‌های بهره برای مدت طولانی‌تری بالاتر از آنچه پیشتر انتظار می‌رفت، باقی خواهد ماند. با این حال، بازارهای مالی نسبت به آنچه که بانک‌های مرکزی پیشنهاد می‌کنند، سیاست‌های انقباضی کمتری را پیش‌بینی می‌کنند، که منجر به افزایش ریسک قیمت‌گذاری مجدد بازار می‌شود. با این وجود، ریسک بازارهای مالی ناشی از قیمت‌گذاری مجدد ناگهانی، همچنان وجود دارد.

بالا ماندن

بدهی

همه‌گیری و تحولات اقتصادی در سه سال گذشته علیرغم کاهش طی سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۲۲ به دلیل بازگشت اقتصادی و افزایش تورم، منجر به سطوح بالایی از بدهی‌های بخش‌های خصوصی و عمومی در بیشتر اقتصادها شده است. تشدید سیاست‌های پولی توسط اقتصادهای پیشرفته بزرگ، نگرانی‌هایی را در مورد پایداری بدهی‌های برخی از اقتصادها ایجاد کرده و هزینه‌های استقراض به شدت افزایش یافته است. در میان بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه، میانگین سپرده‌های دولتی در تابستان ۲۰۲۲ قبل از کاهش در اوایل سال ۲۰۲۳ افزایش یافت، اما در صورت تشدید شرایط مالی جهانی، خطر افزایش غافلگیرکننده در ماه‌های آینده وجود دارد. بسیاری از اقتصادها به دلیل سطوح بالای بدهی، مستعد شوک‌های مالی نامطلوب هستند که احتمالاً توانایی مقابله با آنها را نیز نداشته باشند.

درد از بین رفتن

شوک‌های کالایی

حتی با تداوم جنگ

روسیه و اوکراین

با وجود اثرات منفی جنگ و تحریم‌های اقتصادی، فعالیت اقتصادی در اروپا در سال ۲۰۲۲ بیش از حد انتظار بود. اقدامات حمایتی بودجه‌ای گسترده برای کمک به خانوارها و بنگاه‌ها برای عبور از بحران انرژی به کار گرفته شد که منجر به سطح مصرف و سرمایه‌گذاری بهتر از حد انتظار در فصل سوم ۲۰۲۲ شد.

بحران انرژی نیز با افزایش قابل توجه خطوط لوله غیرروسی و تحویل گاز طبیعی مایع به اروپا، در کنار فشرده‌سازی تقاضا و تعدیل صنایع برای جایگزینی گاز و تغییر فرآیندهای تولید، تعدیل شد. کاهش گسترده قیمت مواد غذایی و انرژی نیز در سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۲ تا حدودی برای مصرف‌کنندگان و واردکنندگان کالاها به کاهش تورم کل کمک کرده است. شایان ذکر است حفظ قیمت‌های پایین‌تر در سال جاری به نبود شوک‌های منفی بیشتر در عرضه بستگی دارد.

بازگشایی

اقتصادی چین

همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ بر اثر ظهور نسخه‌های جدید آن در بسیاری از کشورها افزایش یافته است. با این حال، چین که پیش از این با تدابیر سختگیرانه‌ای که برای کنترل بیماری اتخاذ کرده بود، شیوع آن را کنترل کرده بود نیز با افزایش همه‌گیری این ویروس در داخل کشور خود مواجه شد، که به کاهش فعالیت‌های اقتصادی در این کشور انجامیده است. علاوه بر این، مشکلات در تأمین کالا باعث افزایش زمان تحویل تأمین‌کننده‌ها و کاهش فروش ملک و سرمایه‌گذاری در املاک شده که فشار بر فعالیت‌های اقتصادی را به دنبال داشته است. با کاهش موج‌های جدید کووید-۱۹ در ژانویه ۲۰۲۳، شاخص‌های اقتصادی مانند فروش خرده‌فروشی و رزرو سفرها در این کشور شروع به رشد کردند. مقامات چینی برای حمایت از اقتصاد، اقداماتی از جمله ارائه تسهیلات پولی بیشتر، اعمال معافیت مالیاتی برای بنگاه‌ها، واکسیناسیون جدید برای سالمندان و اقداماتی برای تشویق به پایان رساندن و تحویل پروژه‌های عمرانی را برای ایجاد انعطاف‌پذیری در اقتصاد انجام داده‌اند. شایان ذکر است رشد اقتصادی چین، احتمالاً پیامدهای مثبتی برای کشورهای با پیوندهای تجاری قوی با این کشور به دنبال داشته باشد.

اقتصاد جهان در بازگشت به رشد اقتصادی که قبل از شوک‌های سال ۲۰۲۲ و ظهور انواع مسری‌تر کووید-۱۹ وجود داشت، با چالش‌هایی مواجه بوده و آشفتگی اخیر بخش مالی نیز مانع از بهبود آن شده است. در نتیجه، بسیاری از اقتصادها احتمالاً در سال ۲۰۲۳، در بحبوحه افزایش بیکاری، رشد کمتری را در درآمد تجربه خواهند کرد. علاوه بر این، تلاش بانک‌های مرکزی برای کاهش تورم از طریق افزایش نرخ‌های بهره ممکن است مسیر بازگشت به ثبات قیمت‌ها را طولانی‌تر کند. سناریوی پایه فرض می‌کند که آشفتگی اخیر بخش مالی اختلالات قابل توجهی در فعالیت‌های اقتصادی جهانی ایجاد نخواهد کرد و انتظار می‌رود با کاهش تقاضای جهانی، قیمت‌های سوخت و کالاهای غیرسوختی کاهش یابد. پیش‌بینی‌ها همچنین بر این فرض استوار است که نرخ‌های بهره جهانی برای مدت طولانی‌تری از حد انتظار بالا می‌مانند و انتظار می‌رود دولت‌ها به تدریج از سیاست‌های مالی حمایتی خودداری کنند.

رشد ضعیف و ناهموار

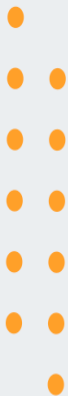
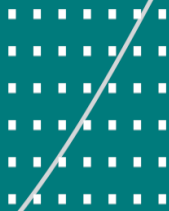
پیش‌بینی پایه برای رشد اقتصاد جهانی نشان می‌دهد که در حال حاضر با یک کاهش قابل توجه مواجه است. در واقع، نرخ رشد پیش‌بینی شده برای سال ۲۰۲۲ برابر با ۳.۴ درصد بوده ولی در سال ۲۰۲۳ به ۲.۸ درصد کاهش پیدا کرده و تنها با یک بازبازی محدود در سال ۲۰۲۴ به ۳ درصد می‌رسد. علت اصلی این کاهش، شوک‌های منفی از اوایل سال ۲۰۲۲ است. با مقایسه با پیش‌بینی WEO در ژانویه ۲۰۲۳، نرخ رشد برای سال ۲۰۲۳، ۱ درصد کاهش یافته و تنها پس از گذشت دو سال به تدریج احیا خواهد شد. به عبارت دیگر، پیش‌بینی فعلی به دست آمده، نشان می‌دهد که در سال‌های آینده، احتمال دارد دوره‌ای از رکود در اقتصاد جهانی رخ دهد. این پیش‌بینی نیز در مقایسه با میانگین رشد اقتصاد جهانی در دو دهه قبل از شیوع بیماری کووید-۱۹ (۳.۹ درصد و ۳.۷ درصد در دو دهه مربوط به سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹)، ضعیف به نظر می‌رسد.

به طور کلی، پیش‌بینی‌ها برای روند رشد اقتصاد جهانی در سال‌های آینده نگران‌کننده بوده و نشان می‌دهد که همچنان با چالش‌های بسیاری مواجه است. این پیش‌بینی‌ها برای اقتصادهای پیشرفته بسیار نگران‌کننده بوده و پیش‌بینی نرخ رشد در این اقتصادها بسیار کاهش یافته است. در واقع، در سال ۲۰۲۳ تقریباً ۹۰ درصد از اقتصادهای پیشرفته با کاهش نرخ رشد مواجه خواهند شد، که می‌تواند به افزایش بیکاری و کاهش درآمد در این کشورها منجر شود. برای این اقتصادها، پیش‌بینی شده که نرخ رشد در سال ۲۰۲۳ به ۱.۳ درصد کاهش یابد، که نصف نرخ رشد سال ۲۰۲۲ است. این پیش‌بینی در مقایسه با پیش‌بینی قبلی کمتر است و نشان می‌دهد که این اقتصادها همچنان با چالش‌های بسیاری مواجه هستند. افزایش بیکاری هم از دیگر پیامدهای این کاهش نرخ رشد است. با این حال، پیش‌بینی شده است که در سال ۲۰۲۴، نرخ رشد این اقتصادها بهبود پیدا کند و به ۱.۴ درصد برسد.

برای اقتصادهای در حال توسعه و نوظهور، چشم‌انداز اقتصادی به طور کلی قوی‌تر از اقتصادهای پیشرفته است، اما این چشم‌انداز در مناطق گوناگون جهان با تفاوت‌های زیادی همراه است. در کل، انتظار می‌رود که میانگین رشد این گروه اقتصادها در سال ۲۰۲۳ به ۳.۹ درصد برسد و در سال ۲۰۲۴ به ۴.۲ درصد افزایش یابد. پیش‌بینی برای سال ۲۰۲۳ در مقایسه با به‌روزرسانی ژانویه ۲۰۲۳ به مقدار کمی (۰.۱ درصد) کاهش یافته و به شدت کمتر از پیش‌بینی ۴.۷ درصد در ژانویه ۲۰۲۲ است. با این حال، باید توجه داشت که این چشم‌انداز برای اقتصادهای مختلف در نقاط گوناگون جهان متفاوت است و نشانگر وجود چالش‌های مختلفی است که با آن‌ها باید مواجه شوند.

در کشورهای در حال توسعه با درآمد پایین، به طور میانگین، انتظار می‌رود که نرخ رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) در دوره ۲۰۲۳-۲۰۲۴ به ۵.۱ درصد برسد، اما رشد درآمد سرانه پیش‌بینی شده در این دوره، به طور میانگین، فقط ۲.۸ درصد است که کمتر از میانگین کشورهای با درآمد متوسط (۳.۲ درصد) است. این وضعیت نشان‌دهنده چالش‌های زیادی است که در راه رسیدن به استانداردهای زندگی برابر، با کشورهای با درآمد متوسط، باید پیش روی کشورهای در حال توسعه با درآمد پایین قرار بگیرد. برای رسیدن به این هدف، نیاز به توسعه بیشتر اقتصادی و در نتیجه، ایجاد ارزش افزوده بیشتر در این کشورها است.

جدول ۱ - خلاصه چشم انداز اقتصاد جهان

درصد تغییرات در مقایسه با سال قبل							
تغییر نسبت به اکتبر ۲۰۲۲	تغییر نسبت به ژانویه ۲۰۲۳		پیش‌بینی		۲۰۲۲		
	۲۰۲۳	۲۰۲۴	۲۰۲۳	۲۰۲۴			
-۰.۲	۰.۱	-۰.۱	-۰.۱	۳	۲.۸	۳.۴	تولید ناخالص داخلی اقتصاد جهان
-۰.۲	۰.۲	۰	-۰.۱	۱.۴	۱.۳	۲.۷	اقتصادهای پیشرفته
-۰.۱	۰.۶	۰.۱	-۰.۲	۱.۱	۱.۶	۲.۱	امریکا
-۰.۴	۰.۳	-۰.۲	-۰.۱	۱.۴	۰.۸	۳.۵	منطقه یورو
-۰.۴	۰.۲	-۰.۳	-۰.۲	۱.۱	-۰.۱	۱.۸	آلمان
-۰.۳	۰	-۰.۳	۰	۱.۳	۰.۷	۲.۶	فرانسه
-۰.۵	۰.۹	-۰.۱	-۰.۱	-۰.۸	۰.۷	۳.۷	ایتالیا
-۰.۶	۰.۳	-۰.۴	۰.۴	۲	۱.۵	۵.۵	اسپانیا
-۰.۳	-۰.۳	۰.۱	-۰.۵	۱	۱.۳	۱.۱	ژاپن
۰.۴	-۰.۶	۰.۱	-۰.۳	۱	-۰.۳	۴	انگلیس
-۰.۱	۰	۰	۰	۱.۵	۱.۵	۳.۴	کانادا
-۰.۴	-۰.۵	-۰.۲	-۰.۲	۲.۲	۱.۸	۲.۶	سایر اقتصادهای پیشرفته
-۰.۱	۰.۲	۰	-۰.۱	۴.۲	۳.۹	۴	اقتصادهای در حال توسعه و بازار نوظهور
-۰.۱	۰.۴	-۰.۱	۰	۵.۱	۵.۳	۴.۴	اقتصادهای در حال توسعه و نوظهور آسیا
۰	۰.۸	۰	۰	۴.۵	۵.۲	۳	چین
-۰.۵	-۰.۲	-۰.۵	-۰.۲	۶.۳	۵.۹	۶.۸	هند
۰	۰.۶	-۰.۱	-۰.۳	۲.۵	۱.۲	۰.۸	اقتصادهای در حال توسعه و نوظهور اروپا
-۰.۲	۳	-۰.۸	-۰.۴	۱.۳	۰.۷	-۲.۱	روسیه
-۰.۲	-۰.۱	۰.۱	-۰.۲	۲.۲	۱.۶	۴	امریکای لاتین و کارائیب
-۰.۴	-۰.۱	۰	-۰.۳	۱.۵	۰.۹	۲.۹	برزیل
-۰.۲	۰.۶	۰	-۰.۱	۱.۶	۱.۸	۳.۱	مکزیک
۰	-۰.۷	-۰.۲	-۰.۳	۳.۵	۲.۹	۵.۳	خاورمیانه و آسیای مرکزی
-۰.۲	-۰.۶	-۰.۳	-۰.۵	۳.۱	۳.۱	۸.۷	عربستان سعودی
۰.۱	-۰.۱	۰.۱	-۰.۲	۴.۲	۳.۶	۳.۹	صحرای افریقا
۰.۱	۰.۲	۰.۱	۰	۳	۳.۲	۳.۳	نیجریه
۰.۵	-۱.۰	۰.۵	-۱.۱	۱.۸	۰.۱	۲	افریقای جنوبی
-۰.۲	۰.۳	-۰.۱	۰	۲.۴	۲.۴	۳	رشد اقتصاد جهان بر اساس نرخ مبادله بازار
-۰.۵	۰	-۰.۲	۰	۱.۶	۰.۷	۳.۷	اتحادیه اروپا
-۰.۳	۰	-۰.۱	۰.۲	۴.۶	۴.۵	۵.۵	آسه‌آن
۰.۱	-۰.۵	-۰.۱	-۰.۱	۳.۴	۳.۱	۵.۳	خاورمیانه و شمال افریقا
-۰.۱	۰.۳	-۰.۱	-۰.۱	۴	۳.۹	۳.۹	اقتصادهای با درآمد متوسط و بازار نوظهور
-۰.۱	-۰.۲	-۰.۲	-۰.۲	۵.۴	۴.۷	۵	کشورهای در حال توسعه کم درآمد
-۰.۲	-۰.۱	۰.۱	۰	۳.۵	۲.۴	۵.۱	حجم تجارت جهانی (کالاها و خدمات)
واردات							
-۰.۱	-۰.۲	۰.۲	-۰.۱	۲.۷	۱.۸	۶.۶	اقتصادهای پیشرفته
۰.۴	۰.۳	۰.۷	۰.۲	۵.۱	۳.۳	۳.۵	اقتصادهای در حال توسعه و بازار نوظهور
صادرات							
-۰.۳	۰.۵	۰.۲	۰.۴	۳.۱	۳	۵.۲	اقتصادهای پیشرفته
-۰.۲	-۱.۳	-۰.۴	-۰.۶	۴.۳	۱.۶	۴.۱	اقتصادهای در حال توسعه و بازار نوظهور
قیمت کالاهای اساسی							
۰.۴	-۱۱.۲	۱.۳	-۷.۹	-۵.۸	-۲۴.۱	۳۹.۲	نفت خام
-۱۴.۱	-۱۴.۵	-	-	۶۸.۹	۷۳.۱	۹۶.۴	میانگین بهای نفت خام (دلار در هر بشکه)
-۰.۳	۳.۴	-۰.۶	۳.۵	-۱.۰	-۲.۸	۷.۴	سایر اقلام اساسی غیر سوخت
-۰.۸	۰.۵	۰.۶	-۰.۴	۴.۹	۷	۸.۷	تورم جهان
۰.۲	۰.۳	۰	-۰.۱	۲.۶	۴.۷	۷.۳	اقتصادهای پیشرفته
۱.۲	۰.۵	۱	۰.۵	۶.۵	۸.۶	۹.۸	اقتصادهای در حال توسعه و بازارهای نوظهور

منبع: IMF

جدول ۲- چشم انداز رشد واقعی اقتصادهای منتخب جهان

درصد تغییرات در مقایسه با سال قبل

پیش‌بینی		برآورد	
۲۰۲۴	۲۰۲۳	۲۰۲۲	
۲	۰.۲	۵.۲	آرژانتین
۱.۷	۱.۶	۳.۷	استرالیا
۱.۵	۰.۹	۲.۹	برزیل
۱.۵	۱.۵	۳.۴	کانادا
۴.۵	۵.۲	۳	چین
۵	۳.۷	۶.۶	مصر*
۱.۳	۰.۷	۲.۶	فرانسه
۱.۱	-۰.۱	۱.۸	آلمان
۶.۳	۵.۹	۶.۸	هند*
۵.۱	۵	۵.۳	اندونزی
۲	۲	۲.۵	ایران*
۰.۸	۰.۷	۳.۷	ایتالیا
۱	۱.۳	۱.۱	ژاپن
۴.۹	۴.۳	۳.۲	قزاقستان
۲.۴	۱.۵	۲.۶	کره جنوبی
۴.۵	۴.۵	۸.۷	مالزی
۱.۶	۱.۸	۳.۱	مکزیک
۱.۲	۱	۴.۵	هلند
۳	۳.۲	۳.۳	نیجریه
۳.۵	۰.۵	۶	پاکستان*
۵.۸	۶	۷.۶	فیلیپین
۲.۴	۰.۳	۴.۹	لهستان
۱.۳	۰.۷	-۲.۱	روسیه
۳.۱	۳.۱	۸.۷	عربستان سعودی
۱.۸	۰.۱	۲	آفریقای جنوبی
۲	۱.۵	۵.۵	اسپانیا
۳.۶	۳.۴	۲.۶	تایلند
۳.۶	۲.۷	۵.۶	ترکیه
۱	-۰.۳	۴	انگلیس
۱.۱	۱.۶	۲.۱	امریکا

منبع: IMF

چشم‌انداز رشد اقتصادی در میان‌مدت

بر اساس پیش‌بینی‌ها، اقتصاد جهان پس از شیوع ویروس کرونا به نرخ رشد قبلی خود بازخواهد گشت. در حالی که پیش‌بینی نرخ رشد جهانی برای دوره میان‌مدت تا سال ۲۰۲۸ برابر با ۳ درصد است و کمترین نرخ رشد متوسط از سال ۱۹۹۰ تاکنون را نشان می‌دهد، کاهش نرخ رشد جهانی در میان‌مدت به دلیل پیشرفت اقتصادهایی مانند چین و کره در افزایش استانداردهای زندگی رخ داده است. همچنین، کاهش نرخ رشد جمعیت جهانی نیز یکی از عوامل تأثیرگذار بر روی نرخ رشد اقتصادی جهان بوده است. شکاف‌های اقتصادی و جغرافیایی، از جمله خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، نزاعات تجاری بین آمریکا و چین و تحریم‌های اقتصادی بین آمریکا و روسیه و جنگ روسیه و اوکراین نیز بر روی روند رشد تأثیر می‌گذارد. این شرایط باعث شده تا آینده کم‌سویی برای روند رشد اقتصادی چین و دیگر بازارهای نوظهور وجود داشته باشد که این امر بر تلاش کشورهای با درآمد پایین برای رسیدن به استانداردهای زندگی بالاتر و رشد اقتصادی آن‌ها تأثیرگذار است. شایان ذکر است با توجه به روند رشد اقتصاد جهانی، بعید به نظر می‌رسد که سطح تولید جهانی به مسیر قبلی خود بازگردد. کسری تولید ناخالص داخلی جهانی در سال ۲۰۲۲ در مقایسه با پیش‌بینی‌های به روزرسانی شده WEO در ژانویه ۲۰۲۲، حدود ۱ درصد است. همچنین پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۶، کاهش تولید (شکاف رشد جمعی) به ۲.۷ درصد افزایش یابد.

کندی تجارت جهانی

انتظار می‌رود رشد حجم تجارت جهانی از ۵.۱ درصد در سال ۲۰۲۲ به ۲.۴ درصد در سال ۲۰۲۳ کاهش یابد که نشان‌دهنده کاهش تقاضای جهانی پس از دو سال پیاپی رشد سریع، پس از رکود اقتصادی ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ و برگشت ترکیب مخارج از کالاهای مبادلاتی به سمت خدمات داخلی است. همچنین انتظار می‌رود افزایش موانع تجاری و اثرات با وقفه افزایش ارزش دلار آمریکا، در سال ۲۰۲۲، که با توجه به نقش غالب دلار، محصولات مورد معامله را برای بسیاری از اقتصادها پرهزینه‌تر کرده است، بر رشد تجارت در سال ۲۰۲۳ تأثیر بگذارد و به طور کلی، منجر به چشم‌اندازی ضعیف‌تر برای تجارت جهان باشد.

در همین حال، انتظار می‌رود که مانده حساب جاری جهانی در سال ۲۰۲۳ پس از افزایش قابل توجه آن در سال ۲۰۲۲ کاهش یابد. افزایش تراز حساب جاری در سال ۲۰۲۲ تا حد زیادی منعکس‌کننده افزایش قیمت کالاها ناشی از جنگ در اوکراین است که باعث افزایش تراز تجاری نفت و سایر کالاها شده و انتظار می‌رود در میان‌مدت، با کاهش قیمت کالاها، تعادل جهانی به تدریج کاهش یابد.

غالب بودن ریسک‌های نزولی

در حال حاضر، اقتصاد جهانی با ریسک‌های عمدتاً نزولی و منفی مواجه است که شامل:

عدم اطمینان در پیش‌بینی‌های کوتاه‌مدت و میان مدت به دلیل شوک‌های سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۲ و آشفتگی در بخش مالی

ادامه نگرانی‌ها درباره رکود و تورم بالا

آشفتگی سیستم بانکی جدید می‌تواند منجر به تشدید بیشتر و مداوم‌تر شرایط مالی جهانی نسبت به پیش‌بینی‌ها شود و اعتماد کسب‌وکارها و مصرف‌کنندگان را تضعیف کند.

سایر ریسک‌های نزولی شامل هزینه‌های استقراض بالاتر، مشکلات بدهی سیستماتیک در بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه و ثابت ماندن نرخ بالای تورم هستند.

ریسک‌های نامطلوب همچنین شامل تزلزل در بهبود اقتصادی چین پس از کووید-۱۹، تشدید جنگ در اوکراین و از هم پاشیدن ژئواکونومیک است.

سیاست‌گذاران، به خصوص در کشورهای کم‌درآمد، فضای محدودی برای مقابله با شوک‌های منفی جدید دارند.

احتمال اینکه رشد جهانی در سال ۲۰۲۳ کمتر از ۲ درصد شود، حدود ۲۵ درصد است که بیش از دو برابر احتمال معمول است. کاهش رشد می‌تواند به دلیل اختلال شدید اعتباری یا ترکیبی از شوک‌های مختلف، به طور همزمان رخ دهد.

احتمال اینکه تورم کل جهان در سال ۲۰۲۳ از سطح سال ۲۰۲۲ بیشتر شود، کمتر از ۱۰ درصد است، اما احتمال بالاتری برای تورم هسته (۳۰ درصد) وجود دارد. تورم چسبنده‌تر خدمات، در بحبوحه وجود تقاضای بیشتر از عرضه در بازارهای کار، می‌تواند تورم هسته را در سطحی بالاتر از سطح سال ۲۰۲۲ قرار دهد.

اولویت‌های سیاستی

به دلیل مبهم بودن شرایط اقتصادی فعلی و آینده جهان، سیاست‌گذاران مسیر سختی را برای پیمودن به سمت بازگرداندن ثبات قیمت‌ها و در عین حال اجتناب از رکود و حفظ ثبات مالی پیش رو دارند. از این رو برای بازه‌های کوتاه‌مدت، میان مدت و بلندمدت سیاست‌هایی توسط صندوق بین‌المللی پول پیشنهاد داده شده که در ادامه به آنها پرداخته می‌شود:

سیاست‌هایی با تاثیر فوری

تضمین کاهش
پایدار تورم

حفظ ثبات
مالی

مقابله با
نوسانات
ارزی

عادی سازی
سیاست‌های
مالی

حمایت از
اقتدار
آسیب‌پذیر و
بهبود امنیت

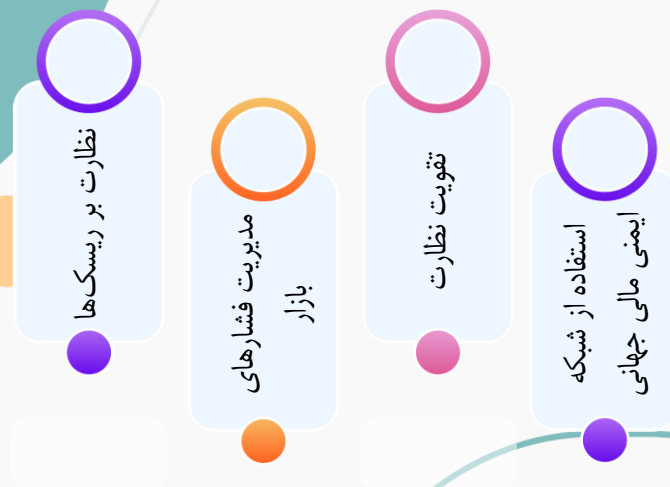
تضمین کاهش پایدار تورم:

با توجه به اینکه تورم همچنان برای اکثر اقتصادها به طور قابل توجهی بالاتر از هدف تعیین شده است، اولویت همچنان در کاهش تورم قرار دارد و باید تضمین شود که انتظارات نسبت به تورم و فشارها و نوسانات بازارهای مالی کنترل شود. برای رسیدن به این هدف در شرایطی که نوسانات بازار بسیار بالاست و تفاوت چشم‌گیری بین پیش‌بینی بازارهای مالی و اعلامیه‌های بانک‌های مرکزی درباره سیاست پولی وجود دارد، به موارد زیر نیاز است:

- سیاست پولی ثابت: پیش‌بینی می‌شود نرخ‌های واقعی سیاستی (تعدیل شده با تورم) در اقتصادهای بزرگ با تمرکز بر جلوگیری از خطر کاهش تورم، به تدریج افزایش می‌یابد. بانک‌های مرکزی باید آماده رسیدگی به ریسک‌های نقدینگی و بخش مالی در صورت افزایش نوسانات در بازارهای مالی باشند. تحت سناریوهای جایگزین، بانک‌های مرکزی ممکن است نیاز به تنظیم مجدد سیاست‌های پولی برای همسویی با اهداف تورمی یا ایجاد تغییرات اساسی در واکنش به شوک‌های ضد تورمی برای به حداقل رساندن آسیب اقتصادی و مهار سرایت این آسیب‌ها به بخش مالی داشته باشند.
- ارتباط شفاف: به دلیل افزایش نااطمینانی در مورد اثرات سیاست پولی بر تورم و ثبات مالی، وجود ارتباطی شفاف در مورد اهداف و پاسخ‌های سیاست بانک مرکزی بسیار مهم است. با توجه به اهمیت برآوردهای نرخ بهره و نرخ بیکاری، سیاست‌گذاران پولی باید سیاست خود را به روشی وابسته به داده‌ها تنظیم کنند و ارتباطات خود را در مورد نیاز به یک موضع سیاست پولی محدودکننده تا زمانی که تورم به سمت هدف بازگردد، تقویت کنند. سیاست‌گذاران همچنین باید به شرکت‌کنندگان در بازار اطمینان دهند که در صورت عمیق تر شدن آشفتگی بازار، آماده استفاده از مجموعه کامل ابزارهای موجود هستند.

حفظ ثبات مالی:

به حداقل رساندن ریسک‌های ثبات مالی مستلزم نظارت دقیق بر ریسک‌ها، مدیریت فشارهای بازار و تقویت نظارت است:

نظارت بر ریسک‌ها: برای بازگرداندن اعتماد و حفظ ثبات مالی در مواجهه با عدم اطمینان بالا و نوسانات بازار، نظارت بر ریسک‌ها در سراسر صنایع و رسیدگی سریع به آسیب‌پذیری‌ها بسیار مهم است. از آنجایی که بانک‌های مرکزی به افزایش نرخ‌ها برای مبارزه با تورم و کاهش ترازنامه خود ادامه می‌دهند، نظارت شدید و مکرر ریسک‌ها در بخش بانکی، مؤسسات مالی غیربانکی و بخش مسکن ضروری است.

مدیریت فشارهای بازار: در زمان فشارهای بازار، به کارگیری سریع و اجباری ابزارهای حمایت از نقدینگی، ضمن به حداقل رساندن مخاطرات اخلاقی، برای کاهش فشارها و محدود کردن سرایت آنها به سایر بخش‌ها ضروری است. حمایت نقدینگی باید هدفمند باشد، به درستی وثیقه شود و انتقال سیاست پولی حفظ شود. مؤسسات ضعیف ممکن است نیاز داشته باشند که به سرعت تحت مداخله و رویه‌های حل و فصل (گریز) قرار گیرند.

تقویت نظارت: مقررات بخش مالی که پس از بحران مالی جهانی وضع شد، بانک‌ها را در طول همه‌گیری تاب‌آورتر و انعطاف‌پذیرتر کرد. با این حال، هنوز کاستی‌هایی در نظارت بر بانک‌ها وجود دارد، از جمله قرار گرفتن در معرض ریسک نرخ بهره و الزامات احتیاطی که باید با چارچوب بازل در مقررات سرمایه و نقدینگی همسو شود. حصول اطمینان از شدت نظارت بر ریسک‌ها و اهمیت سیستمی بانک‌ها و رفع شکاف‌های نظارتی در بخش مالی غیربانکی نیز بسیار مهم هستند.

استفاده از شبکه ایمنی مالی جهانی: در مواجهه با شوک‌های متعدد به اقتصاد جهانی، استفاده کامل از شبکه ایمنی مالی جهانی ارائه شده توسط مؤسسات مالی بین‌المللی مناسب بوده که شامل استفاده پیش‌گیرانه از ترتیبات مالی احتیاطی صندوق بین‌المللی پول و ارائه کمک به کشورهای کم درآمد از طریق انتقال مجدد حق برداشت ویژه و حمایت از تراست‌های مختلف است. افزایش خطوط مبادله بودجه دلاری بین فدرال رزرو و بانک‌های مرکزی بزرگ باید به محدود کردن فشارهای مالی کمک کند، اما باید اطمینان نیز حاصل شود که سایر بانک‌های مرکزی به نقدینگی دسترسی دارند تا در برابر شوک‌های مالی خارجی بالقوه بتوانند مقابله کنند.

مقابله با نوسانات ارزی:

دلار آمریکا از اکتبر ۲۰۲۲ به صورت واقعی کاهش یافته است، اما به دلیل عوامل بنیادی اقتصادی مانند تشدید سیاست پولی آمریکا و شرایط تجاری مطلوب‌تر، همچنان قوی‌تر از سال ۲۰۰۰ است. بازارهای نوظهور باید اجازه دهند تا پول ملی آنها در پاسخ به چنین عوامل بنیادی تعدیل شوند و در این شرایط ممکن است مداخلات ارزی به طور موقت مناسب باشد. اقدامات موقت مدیریت جریان سرمایه نیز ممکن است مفید باشد، اما نباید جایگزین تعدیل‌های سیاست‌های کلان اقتصادی مورد نیاز شود.

عادی سازی سیاست های مالی:

کسری‌ها و بدهی‌ها در مقایسه با سطوح قبل از همه‌گیری همچنان بالا هستند، بنابراین اقدامات مالی جدید در سال ۲۰۲۳ ضروری خواهد بود. سیاست‌گذاران باید از سیاست‌های پولی برای بازگرداندن تورم به سطوح هدف حمایت کنند. با بالا ماندن تورم، انقباض مالی می‌تواند نیاز به انقباض پولی را تعدیل کند. در یک سناریوی نزولی، باید به تثبیت‌کننده‌های خودکار اجازه داده شود تا به طور کامل کار کنند و در صورت نیاز از اقدامات حمایتی موقت با در نظر گرفتن فضای مالی موجود، استفاده شود. حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر از طریق اقدامات هدفمند نیز باید همچنان در اولویت باقی بماند.

حمایت از اقشار آسیب پذیر:

افزایش قیمت جهانی انرژی و مواد غذایی در سال ۲۰۲۲ باعث ایجاد بحران هزینه‌های زندگی، به ویژه در کشورهای کم درآمدی که هنوز از ناامنی غذایی رنج می‌برند، شد. دولت‌ها برای کاهش اثرات این اتفاق بر رشد اقتصادی، حمایت سریعی از خانوارها و بنگاه‌ها کردند. با این حال حمایت مالی در بسیاری از اقتصادهای اروپایی غیرهدفمند و پرهزینه بود و لزوم جایگزینی رویکردهای هدفمندتر را برای این کشورها را آشکار ساخت. در صورت افزایش مجدد قیمت کالاها، اقدامات باید سیگنال بازار را، از افزایش قیمت انرژی تا حد امکان به حفظ، کاهش مصرف انرژی را تشویق و ریسک کمبود را محدود کند.

بهبود امنیت غذایی در جهان:

محدودیت‌های تجارت مواد غذایی و کودهای شیمیایی می‌تواند به طور بالقوه منجر به ناامنی غذایی برای بخش قابل توجهی از جمعیت جهان شود. بسیاری از بازارهای نوظهور و اقتصادهای در حال توسعه به شدت به واردات گندم متکی هستند، اما ذخایر داخلی پایینی دارند که آنها را در برابر شوک‌های تجاری آسیب‌پذیر می‌کند. برای اطمینان از حفاظت از ذخایر جهانی غذا، محدودیت‌های صادرات مواد غذایی و کود، به‌ویژه مواردی که اخیراً اعمال شده‌اند، باید برداشته شوند.

سیاست‌های میان مدت:

باز یابی پایداری بدهی

با رشد کمتر و هزینه‌های استقراض بالاتر، نسبت بدهی‌های عمومی در بسیاری از کشورها ناپایدار می‌شود و باید برای قرار دادن آنها در مسیر معتبر اقدام کرد. برای اقتصادهایی که در معرض ریسک بالای مشکلات بدهی قرار دارند، ثبات مالی و اصلاحات ساختاری برای ایجاد چارچوب‌های سیاستی مناسب و احیای رشد، ضروری است. موکول کردن تجدید ساختار بدهی به زمان بروز نکول، ممکن است منجر به کاهش بیشتر در تولید، سرمایه‌گذاری، اعتبار و جریان ورودی در مقایسه با بازسازی پیشگیرانه بدهی شود. همکاری بین‌المللی برای کاهش احتمال وقوع بحران بدهی جهانی برای مجموعه وسیع‌تری از اقتصادها مورد نیاز است. شایان ذکر است، تشکیل میزگرد جهانی بدهی جدید ایجاد شده به شناسایی موانع کلیدی برای بازسازی و طراحی استانداردها و فرآیندهایی برای رفع آنها کمک خواهد کرد.

تقویت عرضه

سیاست‌های طرف عرضه، مانند اصلاحات ساختاری، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، و بهبود دسترسی و کیفیت آموزش، می‌توانند به بررسی عوامل ساختاری که مانع رشد میان مدت می‌شوند، کمک کند. سیاست‌های مربوط به بهبود فضای کار نیز می‌تواند به هموار کردن مسیر تورم، مانند برنامه‌های آموزشی کوتاه‌مدت، سیاست‌های کاری انعطاف‌پذیر، و جریان‌های مهاجرتی منظم، کمک کند. سیاست صنعتی نیز از دیگر اقداماتی است که می‌تواند اتخاذ شود، اما باید با توافق‌نامه‌های بین‌المللی و قوانین سازمان تجارت جهانی سازگار باشد تا از بروز نااطمینانی غیرضروری کسب و کارها جلوگیری کند.

مهار ریسک‌های همه گیر

مقامات باید مراقب ریسک ظهور مجدد ویروس کووید-۱۹ و همه‌گیری‌های جدید و تأثیرات بالقوه آنها بر اقتصاد جهانی باشند، که این امر می‌تواند شامل تلاش‌های هماهنگ برای افزایش دسترسی به واکسن‌ها و داروها در مناطقی با ایمنی پایین و حمایت عمومی بیشتر از توسعه واکسن‌ها و پاسخ‌های سیستماتیک به همه‌گیری‌های آینده باشد.

سیاست‌های بلندمدت:

برای مقابله با چالش‌های پیچیده‌ای که جهان با آن مواجه است، واکنشی هماهنگ و مشترک برای تقویت انعطاف‌پذیری اقتصاد جهانی و دستیابی به بهترین نتایج، ضروری است. این اقدامات می‌تواند شامل:

